

இனிமையான குழந்தைகளே ! கலியுகம் என்ற சபையில் தந்தை வந்திருக்கிறார். இது மிகப் பெரிய சபையாகும். இந்த சபையில் விட்டில் பூச்சிகளாகிய நீங்கள் விளக்கில் அர்ப்பணம் ஆகி பாவனமாகிறீர்கள்.

கேள்வி:

இப்போது வரை குழந்தைகளின் முயற்சி ஏறும்பு போல ஊர்ந்து செல்கிறது என்றால் அதற்குக் காரணம் என்ன ?

பதில்:

பல குழந்தைகளுக்கு கோபித்துக் கொள்ளும் பழக்கம் இருக்கிறது, தந்தையிடம் கோபித்துக் கொண்டு படிப்பை விட்டு விடுகிறார்கள் என்றால் மாயை மூக்கு, காதைப் பிடித்துக் கொள்கிறது. ஆகையால் முயற்சியில் முன்னேற முடியவில்லை. ஏறும்பு ஊர்வதைப் போலவே இருந்து விடுகிறது. குழந்தைகளுக்கு முரளிதரன் ஆவதற்கான ஆர்வம் வேண்டும். முரளியைக் கேட்டு மற்றவர்களுக்குக் கூற வேண்டும். ரிசல்ட் கொடுக்க வேண்டும். எந்த குழந்தைகள் முரளியைத் தவற விடுகிறார்களோ யாருக்கு படிப்பின் மீது மதிப்பில்லையோ அவர்கள் ஒரு போதும் பாக்கியசாலி ஆக முடியாது.

பாட்டு:

சபையில் விளக்கு ஒளி எழுந்தது.....

ஓம் சாந்தி.

பரம்பிதா பரமாத்மா சிவனை ஒளி (ஜோதி) என்றும் கூறுகிறார்கள். பல பெயர்களை கூறியிருப்பதால் மனிதர்கள் குழம்பிப் போய் இருக்கிறார்கள். ஆத்மாவும் ஜோதி சொருபம் ஆகும். இப்போது நீங்கள் தூண்டிவிடப்பட்ட ஜோதி ஆகிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். விளக்கு வந்திருக்கிறது. இந்த சபை மிகப்பெரியது. சிலரே வந்து தந்தையினுடையவர்களாகிறார்கள். தந்தையினுடையவராகி வாழ்ந்து கொண்டே அர்ப்பணம் (இறந்தது போல்) ஆகிறார்கள். தேக அபிமானத்தை விட்டு விட்டீர்கள் என்றால் நீங்கள் இறந்து விட்டீர்கள். உலகமும் இறந்து விட்டது. நீங்கள் யார்? ஆத்மா. ஆத்மா சரீரத்தை விடுகிறது. எனவே, அதைப் பொருத்த வரை முழு உலகமும் இறந்தது போன்றதாகும். இப்போது தந்தை தன்னை ஆத்மா என உணருங்கள் என கூறுகிறார். நாம் தந்தையினுடையவராகி இருக்கிறோம். சரீர உணர்வை நீக்க வேண்டும். மனிதர்கள் இறக்கிறார்கள் என்றால் தேகம் உட்பட அனைத்தையும் மறந்து போகிறார்கள். சரீரத்தை விட்டு விட்டால் தொடர்பு துண்டிக்கப்பட்டு விட்டது என நினைக்கிறார்கள். சரீரத்துடன் தான் தொடர்பு (உறவு) இருக்கிறது. நீங்கள் சரீரத்தில் இருந்தாலும் அசரீரி ஆகிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள், ஏனென்றால் உங்களுடைய தொடர்பு இப்போது தந்தையினுடையதாகி விட்டது. உங்களுக்கு இராஜயோகத்தைக் கற்பிப்பதற்காக தந்தையே சரீரத்தை ஏற்றிருக்கிறார். சபையில் வந்திருக்கிறார். உங்களில் கூட சிலர் முழுமையாகப் புரிந்துக் கொள்கிறார்கள். சிலர் அரைகுறையாக, சிலரோ எதையும் அறியவில்லை. நான் இந்த படைப்புக்குள் வந்திருக்கிறேன் என பாபா கூறுகின்றார். இந்த விஷயங்களை மனிதர்கள் தான் புரிந்துக் கொள்வார்கள். பாரதவாசிகள் சிவஜெயந்தியும் உண்டு என அறிந்துள்ளார்கள். சிவன் பரம்பிதா பரமாத்மா அனைத்து ஆத்மாக்களின் தந்தையாவார். அவர் நிச்சயமாக வருகிறார். கோவில்கள் கூட இருக்கின்றது. நிறைய கோவில்களைக் கட்டுகிறார்கள். கிறிஸ்து ஒருவர் தான் இருந்தார். அவருடைய நினைவுச் சின்னமாக எத்தனை ஜட சிலைகளை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். இவர் பரம்பிதா பரமாத்மா, இவரை தான் பதீத பாவனர் என்கிறார்கள். அவருடைய கோவில் கூட இருக்கின்றது.

இப்போது இது தூய்மையில்லாத (பதீத) உலகத்தின் சபையாகும். பிறகு பாவனமான (தூய்மையான) உலகத்தின் சபையாகி விடும். பாவன உலகத்தில் அவர் வருவதில்லை. பாவனமான உலகத்தின் சபை மிகச் சிறியதாக இருக்கிறது. மேலும் சுகமாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே அங்கே வருவதற்கு அவசியம் இல்லை. பெரிய சபையில் வர வேண்டும். அவருடைய பெயரே பதீத பாவனர் என்பதாகும். இது பதீத (தூய்மையற்ற) உலகம் ஆகும். பிறகு பாவன உலகமாக மாறும். அந்த புது உலகில் நிச்சயம் கொஞ்சம் பேர் தான் இருப்பார்கள். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் வரிசைக் கிரமத்தில் உண்மையிலும் உண்மையான சேவை செய்கிறீர்கள். உண்மையான சேவையின் நிரூபணம் வெளிப்படுகிறது. எனவே பாபா சபையில்

வந்திருக்கிறார். அவர் பதீதமானவர்களை மீண்டும் பாவனமாக மாற்றக் கூடியவர் ஆவார். முதலில் நமது வீட்டிலிருந்து தான் தானத்தை துவக்க வேண்டும் என கூறப்படுகிறது. பாரதம் அழியாத தந்தையின் அழியாத பிறப்பிடம் ஆகும். சிவ தந்தை எப்போது வந்தார் என்பதை மனிதர்கள் மறந்து விட்டார்கள். அவருக்கு தான் பதீத பாவனர் என்று பெயர். பதீதமான உடலில் வருகிறார். சிவாய நமஹ என அவருக்குத் தான் எத்தனை மகிமைகள். உங்களுடைய மகிமையும் அளவற்றது. வைகுண்டத்தை எப்படி ஸ்தாபனை செய்கிறார்! அந்த வைகுண்டத்திற்கே அளவு கடந்த மகிமை இருக்கிறது. குழந்தைகளாகிய நீங்கள் தான் இதை அறிகிறீர்கள். இவ்வாறு வைகுண்டத்திற்குச் செல்வதற்காக முயற்சி செய்கிறீர்கள். ஆனால் உங்களுடைய முயற்சி மிகவும் மெதுவாக ஏறும்பு ஊர்வதைப் போன்று இருக்கிறது.

மாயா சிலரது காதையும், சிலரது மூக்கையும் பிடித்துக் கொண்டே இருக்கிறது. யாரையும் விடுவதில்லை. இவ்வாறு சிவபாபாவை நிரந்தரமாக நினைக்க வேண்டுமா? என யோசிக்கிறார்கள். மனைவி கணவரை எவ்வளவு நினைக்கிறார். இவரோ பதிகளுக்கெல்லாம் பதி தந்தையாவார். இப்படிப் பட்ட தந்தையை எவ்வளவு நினைக்க வேண்டும். எவ்வளவு மகிமை நாம் செய்ய வேண்டும். பாடல்களில் கூட எவ்வளவு மகிமைகள் ஏன் பாடப்பட்டிருக்கிறது. உங்களுடைய மகிமை அளவு கடந்தது. இவ்வளவு மகமை ஏன் பாடப்படுகிறது. ஏதோ காரணம் இருக்கும் அல்லவா? தந்தை தான் பாரதத்தை சொர்க்கமாக மாற்றுகிறார் என உங்களுக்குத் தெரியும். பாரதத்தை எவ்வளவு உயர்ந்ததாக மாற்றுகிறார். பிறகு இராவணன் கீழானதாக்கி விட்டான். தந்தை வந்து சுகமுடையதாக மாற்றுகிறார். நரகத்தை சொர்க்கமாக மாற்றுகிறார். இப்படிப்பட்ட தந்தையை யாரும் அறியவில்லை. முழு உலகமும் பதீதமாக இருக்கிறது. அசோகா ஹோட்டலின் சுகம் இருக்கிறது. ஆனால் இது அல்ப காலத்திற்கு. இது கானல் நீருக்கு சமமான இராஜ்யம் ஆகும். ஒரு நயா பைசா அளவிற்குக் கூட இதில் சுகம் இல்லை. துக்கமே துக்கமாக இருக்கிறது. எவ்வளவு லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள், எவ்வளவு பாவங்களைச் செய்கிறார்கள். பாரதம் தெய்வீக சம்பிரதாயமாக இருந்தது. பாரதத்தின் மகிமை மிகவும் உயர்ந்தது. இப்போது நீங்கள் அதை அறிகிறீர்கள். பகவானின் புகழைப் பாடுகிறார்கள். நினைக்கிறார்கள். ஆனால் அவரை அறியவில்லை. அட, பகவான் என்று கூறுகிறீர்கள் என்றால் பகவானின் முழு பெயர் வேண்டும் அல்லவா? அவரின் பெயர் சிவன் ஆகும். அவருக்கு அனைத்து மகிமைகளும் இருக்கிறது. மனிதர்கள் அவருடைய பெயர் உருவம், தேசம், காலம் எதையும் அறியவில்லை. அவருக்குப் பெயர் உருவம் எதுவும் இல்லை என்கிறார்கள். பரம்பிதா பரமாத்மா பரந்தாமத்தில் வசிக்கக் கூடியவர் என்றும் கூறுகிறார்கள். பெயர் ரூபம், தேசத்தை கூறவும் செய்கிறார்கள். ஆனால் தேச அபிமானத்தின் காரணமாக அவரை நினைப்பதில்லை. நினைவு செய்தாலும் புரிந்துக் கொள்ளாமல் நினைக்கிறார்கள். தாயும் நீயே, தந்தையும் நீயே..... என பாடுகிறார்கள். லௌகீக தாய் தந்தை இருக்கிறார்கள் அல்லவா? பிறகு இவர் எந்த தாய் தந்தை என நீங்கள் புரிய வைக்கலாம். தந்தை எப்படி சிருஷ்டியைப் படைக்கிறார், எப்படி வாய் வழி வம்சத்தை படைத்து, அவர்களுக்கு இராஜ்ய பாக்கியத்தை கொடுக்கிறார் என்பதை நீங்கள் தான் அறிகிறீர்கள். வேறு யாருக்கும் தெரியாது. உங்களிலும் கூட வரிசைக்கிரமம் இருக்கிறது. சிவபாபா பிரம்மாவின் உடலில் வந்து படிக்க வைக்கின்றார் என நீங்கள் அறிகிறீர்கள். சிவபாபாவிற்கு எவ்வளவு அதிகமான மகிமைகள் இருக்கிறது. பிரம்மா மூலமாக இராஜயோகத்தைக் கற்பித்து நம்மை வைகுண்டத்திற்கு அதிபதியாக மாற்றுகிறார். நிச்சயமாக பிரம்மா சரஸ்வதி முதன் முதலில் சென்று லஷ்மி நாராயணன் ஆவார்கள். ஜகதம்பா மற்றும் ஜகத்பிதா அமர்ந்திருக்கின்றனர். அவர்களே உலகத்திற்கு அதிபதியாகிறார்கள். அவர்களுடன் குமார் குமாரிகள் கூட இருக்கிறார்கள். இந்த தில்வாலா கோவில் எவ்வளவு நன்றாக உருவாக்கப்பட்டு இருக்கின்றது. இந்த கோவில் போன்றவை முதலில் உருவாக்கப்பட்டு இருந்தது. இப்போது நாம் அவற்றோடு ஒப்பிடுகின்றோம். நம்முடைய நினைவு சின்னங்கள் தான் இந்த கோவில்கள்!

இந்த சிவாய நமஹ என்ற பாடல் நிச்சயமாக வைக்க வேண்டும். இரண்டு நான்கு பாடல்கள் நல்லதாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். பாபாவின் நினைவிலிருந்து சாப்பிட வேண்டும் என மனம் விரும்புகிறது, ஆனால் மறந்து போகிறது என இந்த பாபா தனது அனுபவத்தைத் தெரிவிக்கிறார். நான் எதையும் அனுபவிக்காதவன் என அவர் கூறுகிறார். இது நல்லது, இது கெட்டது என அவருக்குத் தெரியாது. குழந்தைகளாகிய உங்களை பதீதத்திலிருந்து பாவனமாக்குவதற்காக நான் வருகிறேன். ஏனென்றால் இராவணன் உங்களை வெற்றி அடைந்திருக்கின்றான். இப்போது மீண்டும் அவனை வெற்றி அடைய வேண்டும் என பாபா கூறுகின்றார். இராவணன் உங்களை சோழியைப் போன்று மாற்றி நஷ்டம் அடையச் செய்து விட்டான். இப்போது பாரதத்திற்கே இழப்பல்லவா? மீண்டும் உங்களை பணக்காரர்களாக மாற்றுகிறேன். பணக்கார புத்தி உடையவர்களாக மனிதர்கள் தான் மாறுகிறார்கள். இந்த சிவாய நமஹ

என்ற பாடல் மிகவும் நன்றாக இருக்கிறது. அவருக்கு நம்பர் ஒன் மகிமை இருக்கிறது. பிறகு பாரதத்திற்கும் மகிமை இருக்கிறது. அதிசயமான பாரதமாக இருந்தது. சொர்க்கம் இருந்தது என பாடுகிறார்கள் அல்லவா? வைர வைடுரியங்களின் மாளிகைகள் இருந்தது. பிறகு அவை எங்கே சென்று விட்டது. மாயை எப்படி நுழைந்தது. சத்யுகத்தில் தேவி தேவதைகளின் தர்மமும் சிரேஷ்டமாக, கர்மமும் சிரேஷ்டமாக இருந்தது. கீழான கர்மங்களைச் செய்ய வைக்கும் மாயை அங்கு இல்லை. மேலும் இங்கே செய்யக் கூடிய முயற்சியின் பிராப்தியை அங்கு அடைகிறீர்கள். நீங்கள் எந்த ஒரு துக்கமும் அடையக் கூடிய விஷயம் இல்லை. பாவம் செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இங்கே பைசாவிற்காக எவ்வளவு பாவம் செய்கிறார்கள். அங்கே நிறைய பணம் இருக்கிறது. எல்லையற்ற இராஜ்யம் அல்லவா! இங்கேயோ பணத்திற்காக எவ்வளவு பாவங்களைச் செய்கிறார்கள். அங்கு நிறைய செல்வம் இருக்கிறது. எல்லையற்ற இராஜ்யம் அல்லவா? பாரதம் தெய்வீக ராஜஸ்தானாக இருந்தது எனப்பாடப்படுகிறது. தெய்வீக ராஜஸ்தான் இருந்த போது தேவி தேவதைகளின் தர்மம் சிரேஷ்டமாக இருந்தது. தந்தை வந்து சிரேஷ்டமான தெய்வீக இராஜ்யத்தை ஸ்தாபனை செய்துக் கொண்டிருக்கிறார். நாம் சிரேஷ்டமாகிக் கொண்டிருக்கிறோம் என அறிகிறீர்கள். எனவே, எந்த ஒரு பாவ வேலையும் செய்யக் கூடாது, பயம் இருக்க வேண்டும் நல்ல நல்ல குழந்தைகளை மாயை மூக்கை பிடித்து பாவம் செய்ய வைத்து விடுகிறது. இந்த சபையில் தந்தை வந்திருக்கிறார், எப்படி வாய் வழி வம்சமாக மாற்றி சிரேஷ்டமாக மாற்றுகிறார் என அறிகிறீர்கள். நிச்சயமாக சரீரத்தைக் கடனாக எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. நான் சாதாரண உடலில் வருகிறேன் என கூறுகிறார். இவர் தனது ஜென்மங்களைப் பற்றி அறியவில்லை, நான் தெரிவிக்கிறேன். இவருடைய பெயர் பிரம்மா என வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிரம்மாவில் தான் பிரவேசம் ஆகிறேன். ஏனென்றால் பிரம்மா மூலமாகத் தான் ஸ்தாபனை ஆகிறது. இவ்வாறு பௌத்த, இஸ்லாமிய மற்றும் சீக்கியர்களுக்குள் பிரவேசமாக மாட்டார்கள். நான் அவர் உடலில் பிரவேசமாக வேண்டும் என பாபா கூறுகிறார். யார் முதன் முதலில் சூரிய வம்ச ஸ்ரீநாராயணனாக இருந்தனரோ அவர்களைத் தான் மாற்றுகிறேன். இவர் தனது பிறவிகளைப் பற்றி அறியவில்லை, இது ஞான காண்டமாகும். தந்தை தான் ஞானத்தைக் கொடுக்கிறார். பிறகு அங்கே பக்தியின் பெயர் அடையாளம் இல்லை. ஞான மார்க்கம், பக்தி மார்க்கம் என கூறப்படுகிறது. அரைக் கல்பமாக பக்தி காண்டம், அரைக் கல்பம் ஞான காண்டம் செல்கிறது. இதுவும் நாடகத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பதீதமாக மாறித்தான் ஆக வேண்டும். குழந்தைகளுக்கு நல்ல நல்ல ரகசியங்களைப் புரிய வைத்துக் கொண்டே போகிறார். பகவான் வந்து பக்தர்களை அழைத்துச் செல்கிறார் என பாடுகிறார்கள். பரம்பிதா பரமாத்மாவிடம் தந்தையே வாருங்கள், மாயா என்ற சங்கிலியிருந்து விடுவியுங்கள், எங்களை விடுவியுங்கள் என வேண்டுகிறார்கள். உறவினர்கள், நண்பர்கள் அனைவரையும் விடுவிக்கிறார். பிறகு அங்கே தெய்வீக தாய், தந்தை கிடைப்பார்கள். நீங்கள் தேவி தேவதைகளாக மாறிவிடுவீர்கள். உங்களுடைய ஆத்மா தூய்மையாகி விடுகிறது. இப்போது உங்களுடைய ஆத்மா பதீதமாக இருக்கிறது. மீண்டும் பாவனமாக மாறும், பல வகையான (தேவதைகளின்) படங்கள் இருக்கின்றன. அவர்களுடைய தொழில் தெரியாது. பொம்மைகளை வைத்து பூஜை செய்வது போன்றாகும். நான் பெரிய பொம்மை கிடையாது. நான் நிராகாரமானவன். மனிதர்கள் தான் பொம்மைகளாக மாறுகிறார்கள். நான் மாறுவதில்லை. என்னை நிராகாரர் என்கிறார்கள். நீங்கள் பொம்மைகளாகி இப்போது மிகவும் துக்கத்தில் இருக்கிறீர்கள். வைகுண்டத்தில் நிறைய சுகத்தில் இருந்தீர்கள். அந்த சுகத்தின் மகிமை அளவற்றது. ஆனால் குழந்தைகள் அடிக்கடி மறந்து போகிறார்கள். கோபித்துக் கொள்கிறார்கள். பிராமணர்களிடமே நிறைய கோபித்துக் கொள்கிறார்கள். கோபித்துக் கொண்டு சொத்து அடைவதை விட்டு விடுகிறார்கள். அட, நீங்கள் தந்தையிடமிருந்து சொத்து அடைய வேண்டும் அல்லவா? இது அழியாத ஞான ரத்தினம் ஆகும். படிப்பாகும். பாபா மிகவும் எளிதாக புரிய வைக்கிறார். நீங்கள் ஒரு வேளை வர முடிய வில்லை என்றால் முரளியை வாங்கிப் படிக்கலாம். இதில் நஷ்டம் ஒன்றும் இல்லை மற்றபடி ஆம், முயற்சி செய்து சேவையின் நிரூபணத்தைக் காண்பிக்க வேண்டும். சேவையின் நிரூபணம் இல்லை என்றால் முரளியை அனுப்பி என்ன செய்வார்கள். தாரணை செய்வதற்காக முரளி படிக்கப்படுகிறது. ஒரு காதில் கேட்டு இன்னொன்றில் விட்டு விட்டால், பிறகு என்ன செய்ய முடியும்? தந்தையை நினைப்பதே இல்லை. ஏதாவது பாவம் செய்கிறார்கள் என்றால் புத்தியின் பூட்டு பூட்டிக் கொள்கிறது. தந்தை ஒன்றும் செய்வதில்லை. நீங்கள் மிகவும் இனிமையாக மாற வேண்டும். யாருக்கும் துன்பம் கொடுக்கக்கூடாது என தந்தை புரிய வைக்கிறார். கடைசியில் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் மிகவும் இனிமையாக பாபாவைப் போன்று மாறிவிடுவீர்கள். முயற்சி செய்ய வேண்டும். நான் யாரையும் துன்புறுத்தவில்லையா என மனதில் கேட்க வேண்டும். நம்மால் யாரும் கோபப்படவில்லையா? வெளியில் இருக்கக் கூடியவர்கள் நிறைய கோபப்படுவார்கள்.

பிராமண பூஷணர்களாகிய நீங்கள் தினந்தோறும் முரளியைக் கண்டிப்பாகக் கேட்க வேண்டும். முரளியை கேட்கவில்லை என்றால், எப்படி தாரணை ஆகும்? முரளி கேட்கவில்லை என்றால் நிச்சயமாக அவர்கள் பாக்கியசாலிகள் அல்ல, என புரிந்துக் கொள்ளுங்கள். முரளியை ஒரு போதும் தவற விடக் கூடாது. பிராமணிகளுக்கு கூட முரளி சிவபாபாவிடமிருந்து கிடைக்கிறது அல்லவா. அவருடன் தொடர்பு வைக்க வேண்டும். நேரடியாக முரளியை அனுப்பலாம். ஆனால் தனக்கு சமமாக மாற்றிக் காட்டுங்கள். தந்தையை நினைத்துக் கொண்டே இருங்கள். மற்றவர்களுக்கும் தந்தையை நினைவு படுத்துங்கள். செய்தியை அனுப்பினால் தான் தெரிய வரும். இல்லை என்றால் தந்தையின் சேவையை செய்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என எப்படி புரிந்துக் கொள்ள முடியும்? நிச்சயமாக சேவையின் நிரூபணம் வேண்டும். முரளி தரன் ஆவதற்கான ஆர்வம் வேண்டும் டேப்ஸ் (சி.டி அல்லது ஒலி நாடா) கூட முரளிதர் ஆகிறது அல்லவா? அது துல்லியமாக முரளியைக் கூறும். உங்களால் கூற முடியாது. எனவே என்ன செய்ய வேண்டும். மற்றவர்களின் நன்மைக்காக டேப்ரிக்காடர் மெஷின் வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும். இவ்வளவு பேர் கேட்டார்கள் என்றால், அவர்கள் அனைவருக்கும் பலன் கொடுக்கக் கூடியவருக்கு நிறைய பலன் கிடைக்கும். இதனுடைய ரகசியம் அறிந்தவர்களே வாங்கிக் கொடுப்பார்கள், இந்த முரளியைக் கேட்பதால் நீங்கள் இராஜ்ய பதவி அடைகிறீர்கள். வேறு யாருடைய சொற்பொழிவாவது கேட்பதால் சொர்க்கத்திற்கு அதிபதி ஆக முடியுமா என்ன? அல்லது மனிதனிருந்து தேவதையாவீர்களா என்ன? இதை நன்றாக தானம் செய்ய வேண்டும். இதன் மூலாக 21 பிறவிகளுக்கு நிறைய பேருக்கு நன்மை நடக்கிறது. டேப்ரிக்காடர் வாங்கி கொடுத்தால், கட்டிடத்தை வாங்கிக் கொடுத்தால் எவ்வளவு உயர்ந்த காரியம் ஆகும்! குழந்தைகள் அமர்ந்து சேவை செய்வார்கள். கட்டிடம் உங்களுடையதாகவே இருக்கும் அதனுடைய பலன் உங்களுக்குக் கிடைக்கும் அதற்குப் பதிலாக உங்களுக்கு அங்கே (சத்தியுகத்தில்) பெரிய பெரிய மாளிகைகள் கிடைக்கும். குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு நிறைய கட்டிடங்கள் கிடைக்கக் கூடிய அந்த நேரம் வரும். காலில் விழுந்து வணங்குவர். கட்டிடத்தை நாம் என்ன செய்ய போகிறோம். நாம் சேவை செய்ய வேண்டும். கட்டிடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு இலவசமாக ஏன் பணத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். வியாபாரி கூட பக்காவாக இருக்க வேண்டும். புத்திசாலி வியாபாரியாக இருக்க வேண்டும். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல் போய் கண்டெடுக்கப்பட்ட அதிர்ஷ்ட சாகுன நட்சத்திரங்களுக்கு, செல்லமான குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமாகிய பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்தே.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

1. சரீரத்தில் இருந்தாலும் அனைவரிடமிருந்தும் தொடர்பை (உறவு) துண்டித்து அசரீரி ஆவதற்கான முயற்சி செய்ய வேண்டும் புத்தியினால் அனைத்தையும் மறக்க வேண்டும்.

2. முயற்சி செய்து சேவையின் நிரூபணம் கொடுக்க வேண்டும். தாரணை செய்வதற்காக முரளியைக் கேட்க வேண்டும். மற்றும் படிக்க வேண்டும். ஒரு காதில் கேட்டு இன்னொன்றில் விட்டு விடக்கூடாது.

வரதானம்:

நிமித்தம் மற்றும் பணிவுத்தன்மையின் விசேஷத்தன்மையின் மூலம் சேவையில் வேகமான மற்றும் முதல் நம்பர் எடுக்கக் கூடிய வெற்றி மூர்த்தி ஆகுக.

சேவையில் முன்னேறியபடி நிமித்தம் மற்றும் பணிவுத்தன்மையின் விசேஷத்தன்மை நினைவில் இருந்தது என்றால் வெற்றி சொருபம் ஆகி விடுவீர்கள். எப்படி சேவையின் ஓட்டப்பந்தயத்தில் புத்திசாகளாக இருக்கிறீர்களோ அப்படி இந்த இரண்டு விசேஷத்தன்மைகளிலும் புத்திசாகளாக ஆகுங்கள். இதன் மூலம் சேவையில் வேகமான மற்றும் முதலாமவராக ஆகி விடுவீர்கள். பிராமண வாழ்க்கையின் மரியாதைகளின் (நியமங்களின்) கோட்டிற்குள்ளே இருந்து தன்னை ஆன்மீக சேவாதாரி என புரிந்து கொண்டு சேவை செய்தீர்கள் என்றால் வெற்றி மூர்த்தி ஆகி விடுவீர்கள். கடினமாக உழைக்க வேண்டியிருக்காது.

சுலோகன்:

யார் புத்தியின் மூலம் ஞான இரத்தினங்களை தாரணை செய்கின்றனரோ அவர்கள்தான் உண்மையான புனித அன்னப்பறவை ஆவர்.